

det, at „Indenrigsministeren fastsætter efter Indstilling fra Arbejdsmåvnet de nærmere Regler for Ydelsen af den heromhandlede Hjælp, derunder Understøttelsens højeste Beløb, Hjælpens Varighed . . . Kontrol, Samarbejde med Arbejdsløshedskasserne og Arbejdsanvisningskontorerne m. v. Reglerne for Understøttelsens højeste Beløb og Varighed vil være at fastsætte saaledes, at det efter et Skøn over den forhaandenværende og den ventede Arbejdsløshed samt Fondens øvrige Udgifter maa antages“ o. s. v. Men der er en afgørende Uoverensstemmelse mellem Lovens bestemte Tilsgagn til de arbejdsløse om en vis Understøttelse og det Cirkulære, som nu er udkommet. Loven foreskriver udtrykkelig, at en vis Hjælp skal de have; Ministeren faar Lov til at sætte Regler for Kontrollen og for Samarbejdet mellem Kasserne og Arbejdsanvisningskontorerne, og han faar Lov til efter Indstilling fra Nævnet at fastsætte Understøttelsens højeste Beløb; men han faar ingen Ret til at ophæve Understøttelsen. Det er det, den højtærede Minister har gjort. Den højtærede Minister har overfor en Række arbejdsløse helt ophævet Hjælpekassernes Understøttelse. Det giver Loven absolut ikke Beføjelse til. Der er ingen Tvivl om, at paa det Punkt er Uoverensstemmelsen ganske uhjælpelig.

Et andet Punkt, jeg har omtalt, er Hjælpekassernes Adgang til at skønne over, hvorvidt de arbejdsløse skal modtage et Arbejde. Det, der nu staaer i Cirkulæret, siger den højtærede Minister, stod allerede i Bemærkningerne til Lovforslaget. Men Bemærkningerne til den højtærede Ministers Lovforslag er virkelig ude af Verden for længe siden, de allerfleste af dem i hvert Fald. Lovforslaget blev omkalfatret i høj Grad under Behandlingen her i Tinget, og ogsaa paa det Punkt, det her drejer sig om, blev der ført Forhandlinger. Hjælpekassernes Skøn, saaledes som det nu er udtrykt, strider ganske sikkert mod Lovens Ordlyd.

Den højtærede Minister havde sluttelig en Trumf paa dette Omraade. Han appellerede til Moralen og syntes, det var Tegn paa en dekadent Moral, at man vil kræve Understøttelse, naar Arbejde kan skaffes. Jeg maa tilstaa, at jeg synes, det er en overmaade slet Moral, der gaar ud paa at ville paatvinge arbejdsløse Arbejdere Arbejde til en hvilken som helst Pris under Trusel om, at de ellers skal sulte helt og holdent. Det er en Overklassemoral af reneste Vand, som jeg ikke kan godkende; og Overklassens Moral er i mange Maader mere deka-

dent end den, den højtærede Minister talte om.

Den højtærede Minister fortæller saa, at det Løfte, som, da man forhandlede om Loven, blev givet, gik ud paa, at man vilde søge at indrette det saaledes, at de arbejdsløse ved Hjælpekassernes Bistand fortsat kunde faa Understøttelse Januar Kvartal igennem. Det husker jeg meget godt. De Beløb, man den Gang blev enig om, havde man Grund til at vente, at man kunde fortsætte med Januar Kvartal igennem. Men vi er endnu ikke naaet til 1. April, og den højtærede Minister har allerede for nogle Dage siden gjort Brud paa det Løfte. Hvorfor ophæve allerede den 21. Marts? Den halve Snes Dage kunde man vel nok holde det gaaende ogsaa. Der har heller ikke mellem Nævnsmedlemmerne været nogen Uoverensstemmelse om, at der kom et Tidspunkt, naar Lønnedsættelserne fandt Sted, og naar Situationen var klart, hvor man maatte ind paa Forhandlinger om, hvad Fremtiden skulde bringe. Der foreligger i Forhandlingerne i Arbejdsmåvnets Afdeling for ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse fra den 14. Marts en Udtalelse fra det ærede Medlem af Landstinget Hr. Martin Olsen, formet som et Forslag, hvori han med Tilslutning fra de øvrige, der væsentligst repræsenterer Arbejderne, siger, at man finder det urigtigt under Hensyn til den hele foreliggende Situation at tage Beslutning om Nedsættelse nu, hvorfor det henstilles til Indenrigsministeren, at man i hvert Fald indtil Udgangen af April vedbliver med de nuværende Understøttelser, og at man fra 15. April tager Sagen op til Behandling indenfor Nævnet. Men saa længe kunde man ikke vente. Den højtærede Minister havde nu en Gang forsyndet sig mod Arbejdsgiverne, og den Synd maatte han have aftvættet ved det nye Cirkulære, af 21. Marts; hvis man ventede til midt i April kunde man jo risikere, at Lockouten var sluttet, uden at Ministeren kom til at gøre Afbiyg for sin Synd.

Den højtærede Minister talte i denne Forbindelse om Dyrtidsnedgangen, som naturlig gjorde en Nedsættelse af Understøttelserne, og han nævnte nogle Tal. Han sagde, at Tjenestemændenes Dyrtidstillæg var gaaet ned med 270 Kr. Dette er urigtigt; det er kun gaaet ned med 216 Kr., og hvis den højtærede Minister altsaa bygger sine Beregninger paa disse urigtige Tal, beder jeg ham foretage en Revision, hvis han kan faa Tid til det ved Lejlighed.

Som jeg før forudsagde, var Forsvaret